

[Socialministeren]

måtte tage ophold i et plejehjem. Jeg skal derfor ikke gøre bemærkninger til forslaget tekniske udformning.

Forslagsstillerne anfører som begrundelse, at en af de væsentligste hindringer for i dag at etablere familiepleje er økonomien, og at man ved at give et tilskud kunne løse dette problem. Uden nærmere dokumentation hævdes det så yderligere, at samfundet ved at yde sådanne plejetilskud til de pårørende vil kunne spare endog milliardbeløb inden for plejehjemssektoren som følge af et mindre behov for plejehjemspladser.

Jeg erkender blankt, at det lyder besnærende og enkelt. Jeg kan også forsikre forslagsstillerne om, at jeg omgående ville have taget et initiativ i denne retning, hvis jeg virkelig troede, at der på denne måde kunne sikres værdige og gode kår for nogle af vore ældre medborgere, samtidig med at der kunne opnås så store besparelser for det offentlige. Men sagen er nu næppe helt så enkel, desværre.

Der er allerede i den gældende lovgivning mulighed for at yde støtte i disse tilfælde, først og fremmest ved hjælp til det praktiske i form af varig hjemmehjælp. Varig hjemmehjælp ydes efter bistanndsloven efter behov, og modtageren af hjælpen skal betale efter indtægtsgraderede satser, dog maksimalt for 6 timers hjælp om ugen, uanset om der faktisk ydes hjælp i flere timer. Der er ligeledes efter bistanndsloven mulighed for, at det sociale udvalg yder økonomisk hjælp til hus-hjælp, som den pågældende selv antager, såfremt udvalget ikke kan skaffe den nødvendige hjælp. Efter bistanndsloven kan der tillige ydes hjælp til indretning af boligen, så den bliver mere egnet for den ældre at færdes i, ligesom der vil kunne ydes forskellige hjælpemidler, man skønner er nødvendige.

Målsætningen for det offentliges indsats på ældreområdet er, som det har været fremhævet mange gange, at der skal gives de ældre, der ønsker det, mulighed for længst muligt at blive i eget hjem. I overensstemmelse hermed er et tilbud om plejehjemsophold først aktuelt, når den pågældende ikke kan klare sig i hjemmet med bistand i form af hjemmehjælp, hjælpemidler, boligindretning, madudbringning m.v. og heller ikke vil kunne klare sig i en beskyttet bolig eller f. eks. med ophold i et plejehjem alene i dagtimerne. En plejehjemsforebyggende forsgør er

i de senere år stadig intensiveret, herunder den bistand, der ydes af hjemmehjælpere. Det er derfor meget forståeligt, at plejehjemsbeboerne, som det da også hævdes fra flere sider, er blevet stadig mere plejkrævende. Det forekommer mig derfor ikke oplagt, at pårørende, selv med bistand fra hjemmehjælp og hjemmesygeplejersker, i et ret stort omfang normalt er i stand til at klare opgaven. Jeg tvivler på, om pårørende i al almindelighed, selv med et økonomisk tilskud, har mulighed for at magte den meget såvel psykisk som fysisk krævende opgave, det er at passe og pleje et menneske med så stort et plejebestand, som på nuværende tidspunkt er en forudsætning for optagelse i et plejehjem.

Der er også andre hensyn, der må tages i betragtning. Da plejehjemsbeboere i dag udgør en meget plejkrævende gruppe, må det antages, at der må ydes en omfattende støtte, eventuelt støtte hele døgnet, fra hjemmehjælp og hjemmesygepleje. Der rejser sig derfor også det spørgsmål, hvor hurtigt en sådan bistand kan fremskaffes, uden at det betyder, at der ikke bliver tilstrækkelige ressourcer til de ældre, der i dag som følge af den bistand, de modtager fra bl. a. hjemmehjælpen, kan klare sig i eget hjem.

Der er også et meget alvorligt hensyn at tage til de pårørende. Her tænker jeg på, at det da nødvendigvis skulle gå sådan, at en pårørende, der må opgave sit arbejde for i en periode at klare pasningen, mister sin tilknytning til arbejdsmarkedet.

Selv om forslaget i sit grundsigte bygger på en positiv holdning, er det således min opfattelse, at det rejser så alvorlige mulige følgevirkninger, at folketingsrådet ikke på nuværende tidspunkt kan tage stilling til det. Det er min opfattelse, at vi skal lade ældrekommissionen, der er nedsat i dag, og som skal færdiggøre sit arbejde inden for en 2-årig periode, tage problemet med i sine overvejelser, således at det kan indgå i en helhedsvurdering af, hvilke foranstaltninger det er ønskeligt at gennemføre på ældreområdet.

Inge Fischer Møller (S):

Også denne gang kan jeg gøre det ganske kort. På mit partis vegne skal jeg afvise forslaget og henvise til den argumentation, socialministeren er kommet med.